अभिजनादिभिस्तुल्यो जनक इत्यर्थः महान्तम् महानुभावमद्ध शाम्मध्य महान्तं सुकृताधिवासं सुकृतनिलयम् अधिवसत्यस्मि न्निति अधिकरणे घञ् वंहिष्ठा बहुलतमा कीर्त्तिर्यस्य स वंहिष्ठ कीर्त्तिः यशसा वरिष्ठङ्गुरुतमम् अत्र वृन्दारकप्रियगुरुवहुलो रूणामिष्ठनि यथासङ्ख्यम्प्रियस्थिरेत्यादिना वृन्दप्रगरवंहवर इत्येते आदेशा भवन्ति॥ ४५ ॥

वृन्दिष्ठमित्यादि। अर्थात् जनकस्तमागतं दशरथं आर्चीत् पूजितवान् किम्भूतं वसुधाधिपानां राज्ञां मध्येवृन्दिष्ठं प्रशस्ततमं प्रेष्ठं प्रियतमं गुरुवत् उपदेष्टृवत् पितृवद्वा गरिष्ठं गुरुतमं महान्तं महाशयं सुकृतानि पुण्यानि अधिवसन्त्यस्मिन्निति आधारे घञ् यशसा वरिष्ठं उरुतमं वृहत्तममित्यर्थः। जनकः कीदृशः सदृक् अर्थात् दशरथस्य समान इव दृश्यते योऽसाविति तदादिभवत् समानेति क्विप् समानेदमिति सादेशः सदृशानां महान्तमित्यन्ये वंहिष्ठा बहुतमा कीर्त्तिर्यस्य स तथा वृन्दिष्ठादौ गुणादेष्ठेयसू इतीष्ठः वाढान्तिकेत्यादिना वृन्दारकप्रियगुरुवहुलोरूणां वृन्दप्रगरवंहवरादेशः ञीमंश्चेति डित्वात् टेर्लोपः प्रेष्ठमित्यत्र एकाचलान्न डित्वं॥ ४५ ॥ भ०

त्रिवर्गपारीणमसौ भवन्तमध्यासयन्नासनमेकमिन्द्रः। विवेकदृश्वत्वमगात्सुराणां तं मैथिलोवाक्यमिदं बभाषे ॥ ४६॥

त्रिवर्ग। तन्दशरथम्मैथिलो जनकः वाक्यमिदम्बभाषे ब्रुवीत्यर्थ ज०म०